

Listopad

Divadelní zpravodaj

113. sezóna 2022/2023

JUBILANT ALEXANDR POSTLER

ELIŠKA JECHOVÁ – DALŠÍ Z NOVÝCH TVÁŘÍ VE VČD

SKONCOVAT S EDDY B. V REŽII MARKA DAVIDA

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY → UVÁDÍ AGENTURA KOMETA → SCÉNIKÉ ČTENÍ

Listopad

MĚSTSKÉ DIVADLO

ÚTERÝ	1.	19:00	MIMO ZÁZNAM	KONEC 21:10		M
STŘEDA	2.	19:00	PEKAŘOVA ŽENA	KONEC 21:40		B
ČTVRTEK	3.	19:00	Ondřej Havelka a jeho Melody Makers POKLAD NA STŘÍBRNÉM PLÁTNĚ		→	
Zbrusu nová koncertní show sestavená z nejhezčích hitů filmového plátna 30. a 40. let.						
SOBOTA	5.	10:00	NORMÁLNÍ DEBIL 2	KONEC 12:55		ZADÁNO
NEDĚLE	6.	19:00	NÁHRADA ZA 2. Z. R. Hooker – T. Kelly / M.A.S.H.			
Divadelní adaptace slavného amerického seriálového fenoménu. Hrají Z. Kalina, T. Novotný, H. Hornáčková nebo E. Leimbergerová a další. Režie P. Svojtka. Vršovické divadlo MANA, Praha						
PONDĚLÍ	7.	10:00	K. Plešková / SHOWTIME			ŠK
Muzikál o dětech bez domova. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK						
		19:00	Monika Absolonová – BEZ ŘEČÍ		→	
Královna českých muzikálových jevišť za doprovodu skvělého pianisty O. Hájka.						
ÚTERÝ	8.	17:30	MAKROPULOS musical			J
STŘEDA	9.	10:00	NOC NA KARLŠTEJNĚ	KONEC 12:05		D
PÁTEK	11.	19:00	NOC NA KARLŠTEJNĚ	KONEC 21:05		H
SOBOTA	12.	16:00	NORMÁLNÍ DEBIL	KONEC 17:40		
		20:00	NORMÁLNÍ DEBIL 2	KONEC 21:55		
NEDĚLE	13.	15:00	J. Uhlíř – Z. Svěrák / OPERKY			P _N
Hudební pohádky Budulíněk, Červená Karkulka, O dvanácti měsíčkách a O šípkové Růžence – něco většího než písnička, ale menšího než muzikál. Režie J. Hajdyla. Divadlo Radost, Brno						
PONDĚLÍ	14.	10:00	OPERKY			ŠK
		17:00	OPERKY			P _P

ÚTERÝ	15.	18:00	JAKO BŘITVA	KONEC 20:30	N
STŘEDA	16.	10:00	TŘI VETERÁNI	KONEC 12:05	ŠK
		18:00	TŘI VETERÁNI	KONEC 20:05	X
ČTVRTEK	17.	18:00	ŽÍTKOVSKÉ BOHYNĚ	KONEC 20:35	G
PÁTEK	18.	19:00	ONA NENÍ VADNÁ!	KONEC 21:30	F
SOBOTA	19.	18:00	PEKAŘOVA ŽENA	KONEC 20:40	U
		21:15	NOC DIVADEL	 str. 16	
			Zábavný program v rámci celoevropského projektu European Theatre Night , který nabízí dobrodružnou cestu divadlem plnou soutěží v mnoha hereckých disciplínách.		
NEDĚLE	20.	17:00	P. I. Čajkovskij / LOUSKÁČEK		
			Bílá baletní klasika. Dirigent M. Kaňák. Choreografie a režie V. Gončarov a M. Pleškova. Severočeské divadlo Ústí nad Labem uvádí agentura Na Nic.		
PONDĚLÍ	21.	17:00	Vernisáž výstavy SAMET V DIVADLE	BEZ VSTUPNÉHO str. 24	
			Slavnostní zahájení výstavy Paměti národa Východní Čechy ve vstupním foyer VČD.		
ÚTERÝ	22.	10:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 12:45	ŠK
		19:00	MIMO ZÁZNAM	KONEC 21:10	R
STŘEDA	23.	17:30	MAKROPULOS musical		S
ČTVRTEK	24.	19:00	J. Galcerán / ÚVĚR		
			Inteligentní komedie o tom, že o peníze se dá žádat mnoha způsoby. Hrají M. Zounar a F. Blažek. Režie A. Procházka. JT Promotion, Praha		
PÁTEK	25.	19:00	MAKROPULOS musical		
NEDĚLE	27.	10:30	HEJBLATA		
		14:00	Představení taneční školy InDance , která jedinečným způsobem probouzí radost z tance u malých i velkých. Vystoupí i soubor Pop Balet Pardubice . Prodej vstupenek od 1. 11.		
PONDĚLÍ	28.	16:30	ADVENTNÍ TANEČNÍ KONCERT ZUŠ Pardubice, Havlíčkova		
		19:00	Vystoupení žáků ZUŠ Pardubice, Havlíčkova , ve kterém zhlédnete jak klasický balet, tak moderní tanec. Zatančí všechny ročníky od těch nejmenších až po dospělé.		
STŘEDA	30.	19:00	PEKAŘOVA ŽENA	KONEC 21:40	V

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

STŘEDA	2.	19:00	RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY	KONEC 20:20 	C2
NEDĚLE	6.	19:00	KALIFORNSKÁ MLHA		P1c+P2c
ČTVRTEK	10.	18:00	Tomáš Hájek: NORSKO		
			Pořad cestovatele doprovázený fotografiemi fjordů, malebných údolí a národních parků.		

PONDĚLÍ	14.	19:00	É. Louis / SKONCOVAT S EDDYM B.	PREMIÉRA str. 14	R1
Scénické čtení současné francouzské románové senzace o tom, jak je nesnadné přijmout a svobodně projevit vlastní sexuální identitu. Režie M. David. Cyklus INprojekty					
ÚTERÝ	15.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL 2	KONEC 20:55	A1+A2
STŘEDA	16.	18:00	VEČER KARLA KRYLA	 str. 12	
Hrají a zpívají dva noví členové souboru VČD M. Štrunc a K. Hulcová .					
PÁTEK	18.	19:00	BEZ KOSTÝMU aneb Povídání z herecké šatny	 str. 13	
Neformální talk show dramaturgyně J. Uherové , která si do svého zábavného pořadu tentokrát pozvala herce a režiséra M. Hanuše a jeho ženu, choreografku J. Hanušovou , kteří u nás právě připravují inscenaci Pan Kaplan má třídu rád.					
NEDĚLE	20.	15:00	bratři Grimmové / SNĚHURKA	 str. 23	PREMIÉRA
Známa pohádka o krásné Sněhurce. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK					
PONDĚLÍ	21.	8:30	SNĚHURKA		ŠK
		10:00	SNĚHURKA		ŠK
ÚTERÝ	22.	19:00	RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY	KONEC 20:20 	M2
STŘEDA	23.	19:00	KALIFORNSKÁ MLHA		K2
NEDĚLE	27.	15:00	T. Kraucher / JAK SE HONZA UČIL BÁT		
Pohádkový příběh, v němž se nebojácný Honza vydává do světa, aby se naučil bát. Režie T. Kraucher. Divadlo Pohádka, Praha					
PONDĚLÍ	28.	8:30	JAK SE HONZA UČIL BÁT		ŠK
		10:00	JAK SE HONZA UČIL BÁT		ŠK
		18:00	SKONCOVAT S EDDYM B.		N1
ÚTERÝ	29.	19:00	CAFÉ PARIS		
Večer plný šansonů nejen E. Piaf a ZAZ okořeněný poezií a dochucený špetkou drbů o pařížské bohémě v podání kapely Good Season a jejích hostů – to vše s vánoční atmosférou.					

VČD NA ZÁJEZDECH

ČTVRTEK	3.	19:00	AUDIENCE U KRÁLOVNY	HLINSKO	
ČTVRTEK	10.	19:00	ŽÍTKOVSKÉ BOHYNĚ	MLADÁ BOLESLAV	
ČTVRTEK	24.	19:00	AUDIENCE U KRÁLOVNY	KUTNÁ HORA	
SOBOTA	26.	19:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	HRADEC KRÁLOVÉ (SÁL FILHARMONIE)	HK
ÚTERÝ	29.	19:00	SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ	NOVÝ BYDŽOV	

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

O. Soukup – G. Osvaldová – P. Abraham **MAKROPULOS musical**

Muzikálová adaptace dramatu K. Čapka o touze po věčném mládí. Píše se rok 1922. V Lucerně začíná silvestrovská show, jejíž hlavní hvězdou je záhadná zpěvačka E. Marty. V hlavní roli P. Janečková. Režie P. Novotný.

L. Lagronová / JAKO BŘITVA

Obraz B. Němcové na pozadí všudypřítomné průměrnosti, která není žádné době cizí. V hlavní roli M. Sikorová. Režie R. Lipus.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Interaktivní kriminální komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špiner a M. Němec j. h. Režie P. Novotný.

J. Stein – S. Schwartz / PEKAŘOVA ŽENA

Muzikálová komedie o tom, jak silná může být láska, která vás přenesne do poloviny 30. let, kdy Evropu zaplavil francouzský šanson... V hlavních rolích T. Lněnička a E. Jechová nebo A. Trembecká j. h. Režie P. Gazdík.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu v retro-komedii plné nadsázky i nostalgie. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, J. Ondrušková j. h. a P. Borovec. Režie R. Bellan.

K. Tučková – J. Janků – K. Dušková **ŽITKOVSKÉ BOHYNĚ**

Dramatizace úspěšného románu o ženách, které byly obdařeny darem nadpřirozených schopností. V hlavních rolích P. Janečková a J. Janoušková. Režie K. Dušková.

S. Sachs

KALIFORNSKÁ MLHA

Bouřlivý duel mezi škrobeným intelektuálem a svéráznou ženou z okraje společnosti odhalující nečekaná tajemství a končící jako napínavý thriller. Hrají M. Sikorová a A. Postler. Režie M. Przebinda.

J. Havelka / SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ

Komedie ze života vlastníků bytových jednotek. Hrají V. Malá, J. Kalužný, M. Mejzlík, T. Lněnička, R. Chvalová, J. Pejchal, J. Musil, R. Žák a další. Režie P. Štindl.

J. Werich / TŘI VETERÁNI

Pohádka pro celou rodinu nejen podle kultovního českého filmu. V hlavních rolích T. Lněnička, M. Mejzlík a A. Postler. Režie P. Novotný.

P. Morgan / AUDIENCE U KRÁLOVNY

Britská monarchie v moderním světě – příběh královny Alžběty II. a jejích dvanácti premiérů, které jednou týdně zve ke konzultacím. V titulní roli P. Janečková, za roli v širší nominaci na Cenu Thálie 2020. Režie P. Novotný.

P. Abraham / MIMO ZÁZNAM

Nekorektní satirická komedie z prostředí vysoké politiky, která čerpá z předvolebních tahanic a čachrů v (nejen) českých zemích. V hlavních rolích P. Janečková, L. Špiner a J. Janoušková. Režie P. Novotný.

K. Svoboda – Z. Podskalský – J. Štáidl – E. Krečmar / NOC NA KARLŠTEJNĚ

Legendární muzikál podle stejnojmenného filmu na motivy hry J. Vrchlického o tom, že ani zákaz krále není silnější než láska ženy... V hlavních rolích P. Štěpánek j. h. a M. Sikorová. Režie P. Novotný.

N. J. Berry

RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY

Příběh nevyhnutelného sblížení i mjení od dětství až do dne X. Intimní hra o jiskře, která přeskáčí mezi dvěma lidmi a nedá se ničím uhasit, o intenzitě nečekaných pocitů, krásných i bolavých... Hrají K. Safránková a J. Láska. Režie M. Týc.

A. Ayckbourn / Z POSTELE DO POSTELE

Komedie roku a diváků GRAND Festivalu smíchu 2019.

Čtyři páry ve třech bytech, potažmo ložnicích. Hrají L. Mecerodová, P. Janečková, M. Sikorová, V. Malá, M. Mejzlík, T. Lněnička, J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek.

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields

VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

Cena diváků a studentské poroty GRAND Festivalu

smíchu 2020. Parodická crazy komedie o jedné ne-tradiční loupeži. Hrají L. Špiner, K. Hulcová, V. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL 2

Osmdesátky aneb Kalendárium. Volné pokračování stejnojmenné retrokomedie z mládí průsviháře Norberta Intribuse. Hrají J. Láska, V. Malá, P. Borovec a L. Špiner. Režie R. Bellan.

A. Ayckbourn / ONA NENÍ VADNÁ!

Komedie s prvky sci-fi z prostředí televizního natáčení. Ve studiu, které vyrábí nekonečné seriály, zaměstnávají místo herců herecké roboty. Jedna robotka ale začne projevovat smysl pro humor. A pak se dějí věci... V hlavních rolích K. Safránková, J. Láska a A. Postler. Režie Z. Dušek.

↑ P. BOROVEC A V. MALÁ, Z POSTELE DO POSTELE, FOTO J. SEJKORA

↑ A. KAŇÁK, P. JANEČKOVÁ, T. LNĚNIČKA A L. ŠPÍNĚR, PEKAŘOVA ŽENA, FOTO J. FAUKNER

PŘIPRAVUJEME NA PROSINEC

MĚSTSKÉ DIVADLO

PÁTEK	2.	19:00	J. Ryšánek Schmiedtová – M. Doleželová / VZPOURA NEVĚST
Bláznivá komedie na téma žena – muž, manželství – svoboda. Hrají Z. Slavíková, K. Macháčková, D. Šinkorová a další. Režie M. Doleželová. Divadlo Palace, Praha			
NEDĚLE	11.	14:00	J. Zimová / VÁNOČNÍ HVĚZDA
Pohádka plná vánočních zvyků a koled. Režie H. Mrázková a D. Dufek. Divadlo Scéna, Zlín			
PONDĚLÍ	19.	19:00	VÁNOČNÍ KONCERT 2022 Orchestru Václava Marka
Jako hlavní host vystoupí držitelka dvou Cen Thálie D. Šinkorová .			
ÚTERÝ	27.	18:00	PEKAŘOVA ŽENA
STŘEDA	28.	18:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ
SOBOTA	31.	18:00	Z POSTELE DO POSTELE DERNIÉRA
Silvestrovské představení s vyhlášením výsledků ankety o nejoblíbenější inscenace roku 2022.			

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PÁTEK	2.	20:00	M. Janečková / TŘEŠNĚ V RUMU
3D verze humoristické knihy v kubánských kulisách. Účinkuje P. Bučková. LiStOVáNí			
SOBOTA	31.	14:00	NORMÁLNÍ DEBIL 2
Silvestrovská repríza retrokomedie z „osmdesátek“.			

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

ROZMANITÉ PŘEDPLATNÉ NA ROK 2023

Po několika letech ovlivněných covidovou pandemií, kdy se předplatitelské cykly všemožně přesouvaly, měnily se v nich tituly a neodehraná představení byla uváděna mnohdy s velkou časovou prodávou v náhradních termínech, jsme se již navrátili do standardního režimu (a věříme, že v něm už vydržíme!). S blížícím se koncem roku proto opět přicházíme s nabídkou obnovy ROČNÍHO PŘEDPLATNÉHO – v listopadu se tradičně jedná o klasické (A, B, C, E, F), seniorské (T, U, X), dopolední (D) a mimořádné abonmá (G).

Pokud jste našimi stálými předplatiteli, připomínáme vám, abyste si během listopadu nezapomněli svá místa obnovit – **prodej předplatného na rok 2023 pro stávající abonenty zahájíme už v pondělí 7. listopadu.** Rezervace míst budou drženy do pátku 25. listopadu. Nepatříte-li ještě do početné rodiny našich předplatitelů, pak neváhejte a také si vyberte své stálé místo v hledišti. Roční abonmá vám zaručí, že uvidíte všechny námi nastudované inscenace bez čekání na vstupenky na některé divácké hity, navíc s výraznou slevou oproti jednotlivě kupovaným vstupenkám, což je obzvláště v současné době velkým plusem! Zajímavá je jistě také možnost výběru abonentek podle scén – nabízíme permanentky buď na

všechny tituly uváděné na obou našich jevištích – v Městském divadle a na Malé scéně ve dvoře, nebo pouze na představení v historické budově Městského divadla. A nepřehlédněte ani nabídku **věrnostního programu pro abonenty FANDA**, díky němuž můžete získávat další bonusové výhody. **Prodej abonmá na rok 2023 novým zájemcům bude zahájen v pondělí 28. listopadu!** Závěrem ještě upozorňujeme, že vedle ročních abonentních cyklů můžete získat i populární **KUPÓNNOVÉ PŘEDPLATNÉ** s volným výběrem titulů i termínů představení dle vlastního zájmu. Koupí tohoto abonmá získáte osm kupónů, které můžete vyměnit za osm vstupenek na jakákoli představení z produkce VCD.

PŘEDPLATNÉ
na rok 2023

abonentní skupiny A, B, C, D, E, F, G, T, U, X

Chceme vám *toho tolik víc!*

Velmi oblíbené jsou také **DÁRKOVÉ POUKÁZKY** v hodnotě 350 nebo 600 Kč.

Podrobnější informace o jednotlivých typech předplatného i nabízených titulech získáte v předprodeji vstupenek za divadlem, na tel. č. 466 616 432 nebo 466 616 402, v katalogu předplatného nebo na stránkách www.vcd.cz. RaS

GRAND FESTIVAL SMÍCHU FESTIVALOVÉ ABONMÁ A ZAHÁJENÍ PRODEJE VSTUPENEK

23. ročník GRAND Festivalu smíchu se neuskuteční v tradičním zimním termínu, ale v příjemnějším jarním období, které nabízí i možnost pleněrových akcí – konkrétně se jedná o **27. březen – 3. duben 2023**. Přestože nadcházející přehlídka nejlepších divadelních komedií je ještě poměrně daleko, brzy nás čeká zahájení předprodeje vstupenek! V pondělí **28. listopadu** spustíme **prodej cenově zvýhodněných festivalových abonentek** na všechna soutěžní představení s bonusovým místem na Galavečeru smíchu za symbolickou 1 Kč. V pondělí **5. prosince** pak **začneme prodávat jednotlivé vstupenky** na konkrétní komedie. Program bude uveřejněn v pondělí 21. listopadu na webu divadla i festivalu – www.vcd.cz nebo www.festivalsmichu.cz, případně ho naleznete v kanceláři předprodeje vstupenek. RaS

† J. JANOUŠKOVÁ A R. ŽÁK V KOMEDII **MIMO ZÁZNAM**, KTEROU VCD VYSÍLÁ DO KLÁNÍ O FESTIVALOVÉ CENY, FOTO J. SEJKORA

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

První novinku stávající sezóny jsme uvedli o víkendu 8. a 9. října na Malé scéně ve dvoře, kde premiéroví abonenti zhlédli konverzační thriller **KALIFORNSKÁ MLHA**, za který její autor, americký režisér a dramatik **Stephen Sachs** získal prestižní Elliot Norton Award pro nejlepší hru roku 2012.

Bouřlivý duel nad obrazem z vetešnictví v podání **Martiny Sikorové** a **Alexandra Postlera** coby ženy z okraje společnosti a newyorského intelektuála diváky bavil, překvapoval, někdy i trochu šokoval, a především udržoval v napětí až do samotného konce. Režisér **Michal Przebinda** nám přichystal divadelní zážitek, který rozhodně stojí za zhlédnutí!

Bonusem je sugestivní scénická hudba fenomenálního jazzmana **Michala Žáčka**, který nedělní premiérové publikum potěšil i krátkým koncertem. Alespoň jeho část pak v reprodukované podobě uslyší diváci na každé repríze... RaS

ALEXANDR POSTLER V ROLI LIONELA PERCYHO A MARTINA SIKOROVÁ JAKO MAUDE GUTMANOVÁ

FOTO PETR ŠEDIVÝ

PŘEKLADATEL HRY PAVEL DOMINIK, REŽISÉR MICHAL PRZEBINDA A ALEXANDR POSTLER NA ZÁVĚREČNÉ DĚKOVAČCE.

RADOST I POPREMIÉROVÁ ÚLEVA NA TVÁŘI MARTINY SIKOROVÉ – JEDNÉ Z HVĚZD SLAVNOSTNÍHO VEČERA.

POCITY ŠTĚSTÍ NA OSLAVĚ V DIVADELNÍM KЛУBU SAMOZŘEJMĚ NESKRÝVAL ANI MICHAL PRZEBINDA.

A ZASLOUŽENÁ SPOKOJENOST ČÍŠELA I Z ALEXANDRA POSTLERA A ŘEDITELÉ DIVADLA PETRA DOHNALA. FOTO PETR ŠEDIVÝ

NEDĚLNÍ PREMIÉRU UVEDL KOMORNÍ KONCERT KYTARISTY MARIA ŠEPAROVICE A JAZZMANA MICHALA ŽÁČKA.

RODINNÝ INSCENAČNÍ TÝM – STRÝC, REŽISÉR MICHAL PRZEBINDA A SYNOVEC, AUTOR HUDBY MICHAL ŽÁČEK. FOTO JIŘÍ SEJKORA

Mám rád zlaté portály, říká ALEXANDR POSTLER

S M. ŠTÍKOVOU JAKO LIONEL PERCY V KALIFORNSKÉ MLZE, FOTO P. ŠEDIVÝ

Rozhovor s ALEXANDREM POSTLEREM jsem si plánovala už delší čas, ale vždy do toho něco přišlo, a tak jsme to odkládali. Stalo se, že to náhodou vyšlo přesně na jeho narozeniny. A ne ledajaké. 11. října Lexa oslavil krásné šedesátiny. Takže moje první otázka byla nasnadě.

Lexo, je životní jubileum důvodem k zastavení či nějaké bilanci?

Ani ne. V provozu našeho divadla skoro bilancovat nelze, máme takový zápřah, že na to není čas. Samozřejmě, že si bilancuji některé věci, ale spíš osobní, ty ano, divadelní zatím ne.

Když přemýšlím nad tím, jaká byla tvoje cesta k divadlu, musím vzpomenout, že tvůj otec byl herec a režisér, maminka herečka. Vedli tě rodiče k divadlu, nebo naopak od něj odrazovali, jak tomu bývá v mnoha případech? Ani mě nevedli, ale ani neodrazovali. V tom svém pubertálním životě jsem nic jiného neznal. A vlastně

ani ne protože bych divadlo tolik obdivoval, jenom jsem si zkrátka neuměl představit nic jiného. Takže sudba byla jasná. Možná nezodpovědná, ale jasná.

Vyrůstal jsi, jak se říká, v hereckých šatnách v divadle?

Naprosto. V šedesátých a sedmdesátých letech v ostravském Divadle Petra Bezruče. V podstatě jsme se sestrou prostřední nejvíce znali.

Je takové dítě o něco bohatší, o zážitky, které nemají ostatní děti, nebo o něco ochuzenější? Asi spíš ochuzené... Divadelní život je pro herce-rodiče tak intenzivní, že doma dítě neslyší nic jiného.

Zajímá ho to, vnímá to... I když rodiče neví, že děti poslouchají a vnímají všechny strasti divadla, a je toho tolik, že pak někdy utíkají věci, které přísluší k dětskému věku.

Vyrůstal jsi v Ostravě, logicky tedy tvoje kroky směřovaly na ostravskou konzervatoř. A pak...

...jsem hned začal hrát divadlo. A bylo to dost šoky, ve smyslu nadivadelním, o tom jsem vlastně nevěděl nic. Přišel jsem do Českého Těšína se svou kamarádkou a kolegyní, herečkou Ivanou Wojtylovou. Byl rok 1982 a každý, kdo to pamatuje, tak ví něco o životní úrovni té doby. Ano, byli jsme mladí a šťastní, ale když nám dali klíče od herecké ubytovny, tak jsem zažil neuvěřitelný šok! To bylo peklo. Nehygienické, napůl zničené, špinavé, socialistické, příšerné. A ne, že to bylo všechno v divadle špatné, taková byla prostě doba.

Ale nic to neubíralo na poezii tehdejšího mládí. Bylo to moje první angažmá a navždy na to budu vzpomínat dobře, zejména na kolegy.

V čem se lišilo angažmá v Opavě, které následovalo?

Lišilo se to v tom, že Opava bylo město. Pro mladého kluka úžasné. V Těšíně se vlastně nedá žít, nebo možná teď ano, ale tehdy to bylo temné opilé město. To Opava byla mnohem kulturnější. Tam jsem se cítil mnohem více jako ve městě. Na mně třeba působí to, že mám raději divadlo než to, co „smrdí“ kulturním domem... Mám prostě raději zlaté portály. Mám pocit, že jsem někde. A to Opava skýtala po všech stránkách.

Pak ses ale do Těšína vrátil...

Ano, byl jsem v Opavě sice rád, ale v devětaosmdesátém roce se během revoluce děly velké, důležité a podstatné věci, ale ne tak mezi lidmi. Někteří lidé se začali ukazovat nedobře...

Takže jsi byl ještě nějakou chvíli v Těšíně a pak...

...mě angažoval František Laurin do Pardubic. V té době jsem byl do cela rozjitřený vši tou porevoluční dobou, měl jsem za sebou vojnu... Pak se to uklidnilo, stabilizovalo, oženil jsem se tu a jsem tu moc rád. Pardubice mi přirostly k srdci, i když doma jsem pořád v Ostravě.

Často je v takových případech důležitý první dojem z města, nebo divadla... Jak na tebe zapůsobily Pardubice?

Dobře. Jel jsem trolejbusem, viděl jsem kostel sv. Bartoloměje, ten se mi moc líbil a přijel jsem do divadla, kde jsou zlaté portály a ty já rád.

Sledovali rodiče tvou kariéru, třeba zpovzdálí, nebo na to nebyl v denním provozu jejich fermanů čas?

Nesledovali, život to tak naložil...

A znamená to, že jste si tedy se svou sestrou Simonou, která je také herečka, bližší?

No, v podstatě jo. V hloubi ano. V některých patrech našeho vztahu si třeba nerozumíme vůbec, ale v některých tak moc, že se nedají rozdělit.

Když herec nastupuje do nového angažmá, tak obvykle před tím vidí nějaké představení v nové štaci, ale taky třeba vůbec... Jak to bylo u tebe?

Neviděl jsem předem vůbec nic. Ale upřímně jsem se sem moc těšil, a pak jsem viděl, že jsou tady dobří herci. Byla ve mně malá dušička, třeba to kluci nebo starší kolegové nevědí, ale bylo to tak.

Koho sis tehdy v divadle nejvíce vážil?

Vždy jsem měl úctu ke starším kolegům, protože jsem tak byl vedený. Jak jsem byl v divadelním prostředí od dětství, tak jsem se vždy setkával se staršími herci...

A našel jsi zde partu spřízněnců i ve své generaci?

Časem určitě. Martina Mejzlíka, Jirku Kalužného a myslím, že i s Petrem Dohnalem nás pojí hezký vztah. Tihle kluci mi byli nejbližší, ať to vědí, nebo ne, ale je to tak.

Vzpomínáš na některé režiséry?

Určitě... Hodně jsem se naučil od hereckých režisérů, mám to rád, konečně i můj táta byl takový. Ale když budu mluvit o současnosti, tak mám rád Petra Novotného,

dobře se mi dělalo s Filipem Nuckollsem, třeba i se Zdeňkem Duškem. Hodně jsem o tom v životě přemýšlel, a teď už vím, že mám rád takového režiséra, kdy ve výsledku pochopím, že má rád herce. Protože herec je taky jenom člověk... (SMÍCH)

Když zkoušíš nějakou složitější roli, dotýká se tě osud té postavy?

Určitě jo, přemýšlím o tom. Herec si musí sáhnout do sebe, podívá se, jestli to tam najde, nebo ne. Aspoň pocitově.

Teď máš za sebou velkou práci, s Martinou Sikorovou jste nazkoušeli hru Kalifornská mlha v režii Michala Przebindy. A upřímně, moc ses mi tam líbil. Je to nepochybně velká zodpovědnost, stojíte na jevišti sami dva, všechno závisí jenom na vás. Míváš v divadle trému?
Ano, mám.

A když je ta zodpovědnost tak velká, je to o to horší, či naopak?
Určitě mám velkou trému, ale je důležité vědět, že se můžeme s kolegou, kolegyní o sebe navzájem opřít. Že na sebe dáváme pozor. Nejenom že spolu hrajeme, ale v dalších patrech běží i náš lidský vztah, civilní. Není to tedy jenom o tom, že se na jevišti potkají dva profesionálové. A to mě může trémy trochu zbavit.

JAKO WINSTON CHURCHILL V AUDIENCI U KRÁLOVNY, FOTO J. VOSTÁREK

Kalifornskou mlhu hrajete na Malé scéně ve dvůře. Máš tu scénu rád?

Ano, mám. Je to těžší o to, že se tam nic neschová. Je to hodně kontaktní divadlo, prostě trochu jiná disciplína než hrát na velkém jevišti.

Kromě divadelní práce funguješ jako speaker. Slyšela jsem tě často v televizi, jednu dobu jsi byl hlasem Novy, lidé tě slychávají denně v hlášeních na nádražích mnoha měst. Slyšela jsem, že jsi jel vlakem až do Ústí nad Orlicí, jen aby ses poslechl. Je to pravda?

Ano. (SMÍCH) Ale tam jsem vezl manželku, aby mě konečně slyšela.

A taky tě slychám v pardubické městské hromadné dopravě. Kolegyně Romana Chvalová ohlašuje zastávky...

...a já říkám hlášky, když například přichází revizor. Že již nelze označit jízdenku... Stalo se, že jsem si sám sobě toto nahlásil, a pěkně jsem se

zpotil, než přišel, i když jsem měl jízdenku označenou. (SMÍCH)

Pamatuji si, že v Londýně jsi byl v muzeu dopravy...

Ano, v Muzeu městské dopravy. A pak jsem strávil tři hodiny na nádraží Paddington, kam přijde medvídek. Medvídka Paddingtona dabuji v animovaném seriálu, ale tehdy jsem ještě nevěděl, že ho budu dělat.

Všichni o tobě víme, že jsi milovníkem koček. Kolik jsi jich za život odchoval?

Asi deset.

Je to nějaká rodinná tradice?

Ano, měli jsme doma kocoura Kajfáše. Naši jako mladí šli z flámu, našli kotátko, a to byl náš první kocour, byl s námi dvacet tři let! Takže rodiče do mě narvali lásku k divadlu, což nevím, jestli je dobře, a lásku ke kočkám, což je dobře určitě.

Tvoje žena je taky kočičí máma?

Ano, ale naučil jsem ji to až já.

A je tvým věrným divákem?

To ano, chodí na mé premiéry a fandí mi. Moc si jí za to vážím. Ale ona mě zas přivedla k poslouchání vážné hudby. Já, pokud můžu, chodím na její koncerty.

Máš vůbec čas chodit do divadla na představení? Co si nejraději vybíráš za žánr?

Spíš rád u divadla přemýšlím.

Žánr komedie nevyhledáváš?

Moc ne, ale rád v ní hraju.

Po čem ještě v životě toužíš?

Co by sis přál?

Je to asi klišé, ale řekl bych, že zdraví. Jak fyzické, tak duševní. Když je člověk zdravý, tak je všechno.

Lexo, tak tedy k tvým narozeninám ti přeji především hodně zdraví. A klid v duši a fajn kolegy i režiséry, kteří mají rádi herce. Děkuji. JaU

VEČER KARLA KRYLA

V předvečer Dne boje za svobodu a demokracii se Malá scéna ve dvůře rozezní melodiemi písničkáře a hlavního představitele československého protikomunistického protestsongu Karla Kryla, přezdívaného také básník s kytarou. Během komorního recitálu s prostým názvem VEČER KARLA KRYLA se představí dva noví členové našeho souboru Matěj Štrunc a Kristýna Hulcová.

„Přestože máme písně Karla Kryla nejvíc spojené s Listopadem 1989, sdělení a přesah ukrytý v jeho skladbách je silný a burcující i v dnešní době. Zahrajeme a zazpíváme naživo známé i méně známé písně Karla Kryla, abychom si v tento večer připomněli Den boje za svobodu a demokracii – jeden z nejdůležitějších státních svátků v České republice,“ říká Matěj Štrunc a dodává: „Vždy když poslouchám Krylovy písně, vzpomenu si nejen na to, že demokracie není samozřejmostí, že to není věc, se kterou můžu s jistotou počítat do dalších měsíců, let i generací, ale vždy mi to připomíná i moji povinnost, kterou k demokracii má každý z nás, a to, že se o ni musíme starat, aby v nás a mezi námi přetrvala co nejdéle a v tom nejzdravějším stavu.“

M. ŠTRUNC, FOTO MĚSTSKÉ DIVADLO ZLÍN

Neformální večer dvou mladých herců a muzikantů se uskuteční ve středu **16. listopadu od 18 hodin** na Malé scéně, kde si společně zavzpomínáme na jednoho z největších českých písničkářů minulého století a zazpíváme si písně, které má většina z nás zaryté hluboko pod kůží.

RaS

Bez kostýmu

NEJEN S MIROSLAVEM HANUŠEM

Po dvou sezónách ovlivněných covidovou pandemií, nejistotami, změnami a omezeným hraním se divadla konečně dostávají k zaběhaným vzorcům a procesům. A tak se vracejí i formáty besed a večerů s hosty, na jaké jsou naši diváci zvyklí. Třetí listopadový pátek se na Malé scéně ve dvoře opět uskuteční večer s názvem **BEZ KOSTÝMU** aneb Povídání z herecké šatny.

Mými hosty tentokrát nebudou herci našeho souboru, ale herec a režisér **MIROSLAV HANUŠ** a jeho manželka, choreografka **JANA HANUŠOVÁ**. Oba budou tou dobou u nás připravovat inscenaci **Pan Kaplan má třídu rád**.

Možná je to pro mnohé čtenáře překvapení, protože ještě donedávna jsme inzerovali titul *U Hitlerů v kuchyni*. Goldflamovu černou komedii jsme připravovali v jisté době, začali zkoušet a korepetovat písně, ale zaskočila nás koronavirová pandemie a hru jsme odložili. Když jsme se k ní teď na začátku sezóny chtěli vrátit, ukázalo se, že její ostré tóny se s přibývajícím hrozbou rozšíření války zdají ostřejší, že humor víc

mrazí, než rozesmává a že publikum není v tuto chvíli na tento titul připraveno. Není nic horšího než hra, která nerezonuje se svojí dobou. A tak jsme se rozhodli udělat změnu a uvést laskavou (i dojemnou) komedii s písněmi a tanci **Pan Kaplan má třídu rád**. V tuto chvíli jsou přípravy v plném proudu a já se už moc těším, až si všichni sedneme na zkušební kolem dlouhého stolu a začneme hru číst. Věřím, že herce to bude bavit a že se po dlouhých letech obnoví jistá přátelství a kamarádství. Mirek studoval na DAMU v ročníku se mnou a s Martinem Mejzlíkem, tři ročníky nad námi byli **Romana Chvalová** a **Petr Dohnal** a teď se sejdeme u pěkné práce, která nás bude dozajista bavit.

Mirek našemu publiku není neznámý ani jako herec, ani coby režisér. S Divadlem v Dlouhé účinkoval v komediích na několika ročnících **GRAND Festivalu smíchu**, další veselohry, tentokrát v jeho režii, se setkaly s vřelou diváckou odezvou – například *Tajný deník Adriana Molea* ve věku 13 a ½ či *Proč muži neposlouchají* a ženy neumí číst v mapách. Těší se nebývalé popularitě také díky některému z dlouhodobých projektů v televizi, hraje v seriálu *Ulice* i detektivní sérii *Případy 1. oddělení*.

Mirkova žena **Jana Hanušová** je tanečnice, choreografka, bývalá kantorka na DAMU, která v současné době pracuje jako pečovatelka v charitě, ale zároveň píše blog a chystá choreografie. A taky někdy pečuje o vnučku. Vždy usměvavá Jana je vzácná žena plná energie a laskavosti, já sama pro sebe jsem si to pojmenovala jako „klidná síla“. Mnohokrát se divím, co všechno dokáže, kolik profesí umí, čemu všemu se věnuje. Svoje zážitky z pečovatelské služby vepsala do knihy *Rádio v mrazáku*, která vyjde v listopadu a jestli se to povede, budeme moct mít pár výtisků už na našem setkání.

Manželé Hanušovi jsou zajímaví lidé, skvělí jak po profesionální, tak po lidské stránce. Jsem moc ráda, že si s nimi budu moct, spolu s diváky, povídat. Věřím, že je na co se těšit. Doufám, že u toho budete s námi.

JaU

MANŽELÉ HANUŠOVI NA PŘEDMINULÉM ROČNÍKU GRAND FESTIVALU SMÍCHU, FOTO M. KLÍMA

SKONCOVAT S EDDYM B. JAKO AKTUÁLNÍ A SILNÁ VÝPOVĚĚ

REŽISÉR M. DAVID, FOTO JAMU BRNO

14. listopadu nás čeká v této divadelní sezóně první premiéra scénického čtení v rámci cyklu INprojekty. Spolu s režisérem MARKEM DAVIDEM, čerstvým absolventem oboru činoherní režie na brněnské JAMU, jsme se zaměřili na text současného francouzského autora Édouarda Louise (*1992). Román Skoncovat s Eddym B., bestseller nejen na francouzském knižním trhu, je autobiografickým a velmi sugestivně napsaným příběhem chlapce hledajícího svoji vlastní identitu. Zároveň je lákavým materiálem pro jevištní zpracování, a o to nám od začátku šlo – najít text, který není primárně určený pro divadlo. Marek David je kromě režie také absolventem oboru Kulturní dramaturgie se zaměřením na divadlo na Slezské univerzitě v Opavě. Za svoji autorskou inscenaci s názvem Planu získal ocenění Jantar za nejlepší inscenaci Moravskoslezského kraje a byl nominován na Cenu Marka Ravenhilla za nejlepší českou divadelní inscenaci nového textu.

Pro své režie si většinou vybíráš předlohy, které je nutné zdramatizovat, ať už jde o romány nebo třeba historické události. Proč tě to tak láká?

Já se asi nedokážu zbavit dojmu, že pevné texty jsou již do jisté míry ovlivněny interpretací jejich autora

a jeho představou o tom, jak text uvádět na jevišti. Takže režie takových textů je vlastně popírání anebo přitakání této interpretaci. Tomu se člověk do jisté míry může vyhnout právě při dramatizaci textů, které nebyly prvotně určeny pro divadlo. A navíc jsem pochopil,

že autorským textem se dá docela dobře režírovat herce. Text je pak často psán přímo na míru konkrétnímu herci a situaci.

Obzvlášť mě zaujala tvoje autorská hra Planu o Ryszardovi Siwiewci, který se v září 1968

stal první živou pochodní ve Východním bloku na protest proti srpnové invazi vojsk Varšavské smlouvy do Československa. Jak a proč hra vznikla?

Hra vznikla původně na objednávku a měla i svou brněnskou premiéru. Z určité režisérské ješitnosti jsem se však rozhodl, že si tento text chci i sám zrežirovat. Zkrátka, když píšu nějaký text, automaticky si představuji konkrétní jevištní situaci. A tady jsem se nemohl smířit s pouhou platonickou představou. Obě inscenace byly úplně jiné a stály na zcela jiných interpretačních principech. A tak to má být.

Nedá mi to, abych se nezeptala na tvoji absolventskou inscenaci na JAMU, kterou jsem měla možnost vidět – Lidé bez vlastností. Šlo o adaptaci Musilovy prvotiny Zmatky chovance Törlesse a monumentálního třídního románu Muž bez vlastností. Podle mého názoru obrovské sousto, cesta musela být obtížná, nicméně výsledek opravdu vynikající. Jak tě něco takového napadlo? Jak dlouho jsi na tom pracoval?

Na začátku jsme si s dramaturgem řekli, že bychom chtěli vyprávět velký příběh. A v zástupu modernistických autorů jsme tak hledali látku, která by se dala zpracovat. Zdálo se nám, že Robert Musil je nejlogičtější volbou ze všech. Myslím si, že jsme oba jaksí (nevím, zdali záměrně, či nezáměrně) ignorovali onu monumentálnost jeho díla. Inscenace si taky nekladla za cíl převyprávět celé romány v plné šíři. Snažili jsme se spíš najít určitý klíč, skrze který bychom se mohli Musila aspoň dotknout. Nejdleší bylo právě hledání tohoto principu. Ale celková práce na textu trvala přibližně rok.

**Přes všechny výhody autor-
ských a nedivadelních textů –
oslovují tě i klasická dramata?
Které hry ze světové nebo české
klasiky bys někdy rád režíroval?**
Ano, oslovují, i přesto. Ale čím je text klasičtější, tím víc mě baví představa udělat ho zcela po svém. Přemýšlím například o tom, že by mě bavilo režírovat nějaký divadelní

text Victora Huga. Jen si říkám, jestli by to nakonec stejně znovu neskončilo vlastní dramati-
zací.

Už třikrát jsi spolupracoval s brněnským divadlem Husa na provázku. Je tohle směr, kterým by ses v rámci divadla chtěl dát, nebo je ti bližší divadlo městského typu?

V Huse jsem zažil jedno z doposud nejzásadnějších divadelních setkání, která mě velmi formovala. Velmi si vážím spolupráce s Janem Mikuláškem, Martinem Sládečkem nebo Michalem Hábou. Tvůrčí prostředí tohoto divadla, tak jak jsem ho mohl poznat, mi velmi vyhovuje. Je to prostor, ve kterém se objevuje, hledají nejrůznější formy, experimentuje se. A to je mi blízké. Možná i tím, že dramaturgie tohoto divadla není postavená právě na již hotových divadelních techtech, ale využívá ve velké míře principů autorského divadla.

Když jsme vybírali titul pro naše scénické čtení, od začátku jsme uvažovali o tom, že si text sám zdramatizuješ. Než jsi přišel s románem Skoncovat s Eddym B., poměrně dlouho jsme byli přesvědčení o zcela jiné knize, můžeš říct jaké a proč tě zaujala?

Spíš než o konkrétní knize, kterou schválně neprozradím, jsem přemýšlel o tématu. A tím byli psychopaté. Toto téma je ale příliš obšírné a existuje nespočet pohledů, jakými se na něj dá nahlížet. Uvědomil jsem si, že je to téma, které by šlo i celkovou plochou přesahovalo formát scénického čtení. Hodilo by se spíše na velkou scénu.

Jak jsi potom narazil na „Eddyho“? Čím si tenhle román říká o jevištní zprávození?

Je to na první pohled velmi jednoduchý příběh, který je však silný svou bezprostředností a autentičností. Zároveň z něj číší velmi silná výpověď, která je podle mě aktuální v každé době. Nechci být pro čtenáře abstraktní, a zároveň nechci prozradit vše. Možná řeknu jen, že jedním z hlavních témat

je svoboda. Člověk není nikdy doopravdy svobodný, dokud nenajde cestu k sobě samotnému.

**Jaký klíč jsi ke své dramati-
zaci zvolil?**

Rozhodl jsem se, že výpověď jednoho chlapce rozvrhnu mezi tři herce, kteří jsou každý v jiném věku, a tím pádem i jiné životní situaci. Mělo by tak jít o jakési hledání mužské identity. To je ovšem můj „vstupní klíč“ před začátkem zkoušení. Ten se z velké většiny utváří až samotným zkoušením.

**Právě pracuješ jako asistent
režie na inscenaci muzikálu
Producenti v Národním divadle
moravskoslezském, je to tak?
Máš za sebou režii opery. Zajímají
tě hudební žánry?**

Spíš by se to dalo říct tak, že mě zajímá hudba v divadle, a to jakým způsobem je schopná nést příběh. Velmi cennou zkušeností bylo režírování současné opery Saudade, která byla uvedena v rámci ostravského festivalu NODO. Režírování opery je oproti činohře zcela jiná disciplína. V opeře je vše podrobeno partituru. A mně trvalo nějakou dobu, než jsem například pochopil to, jak mluvit s hercem, jak budovat situaci. Ale od chvíle, kdy jsem to (částečně) pochopil, jsem si práci užíval.

**Co dalšího tě v této sezóně
ještě čeká?**

Nejblíží mě čeká práce pomocného režiséra na muzikálu Sweeney Todd, opět v NDM. A další práce jsou zatím ve stádiu domlouvání. Mám ale před sebou například natáčení několika hudebních klipů, a na to se těším.

AnH

SPONZOR POŘADU:

ZAŽÍT DIVADLO JINAK, TO JE NOC DIVADEL

Noc otevřených divadel a výjimečných zážitků je součástí evropského projektu European Theatre Night, který prezentuje divadlo tvořivým způsobem v netradiční formě a koná se vždy třetí listopadovou sobotu. Institut umění – Divadelní ústav koordinuje NOC DIVADEL v České republice již od roku 2013. Největší divadelní svátek každoročně nabízí noční prohlídky, divadelní dílny, diskuze s tvůrci, představení a performance – zdarma nebo za symbolické vstupné.

Cílem akce je české veřejnosti nabídnout srovnatelné kulturní využití jako události zaměřené na jiné kulturní obory – například Noc literatury či Muzejní noc. Projekt má potenciál zviditelnit nejen jednotlivé divadelní scény, ale i české divadlo jako takové v povědomí diváků.

Listopadová Noc divadel se už stala nedílnou součástí podzimní nabídky našeho divadla. Od začátku existence projektu jsme se snažili připravovat divákům a fanouškům zajímavý program, který výrazně vybočuje z naší běžné produkce, a – soudě podle návštěvnosti – pokaždé jsme byli úspěšní.

Desátý ročník Noci divadel proběhne **19. listopadu** a neomezí se jenom na Městské divadlo. Nejříve odehrajeme muzikál z konce předešlé sezóny – Pekařova žena. Po něm bude následovat beseda s herci, představíme i hostující umělce a nové tváře našeho divadla.

Následně si diváci budou moci vybrat ze tří druhů aktivit – ti pasivnější, či méně odvážní, ale přesto zvědaví se třeba účastní komentované prohlídky zákulisí divadla. Naši kolegové je provedou všemi kouty od střeby až po sklep a zprístupní i prostory v dílenském dvoře. Zrovna dílny jsou místem, kam se nepovolání

dostanou málokdy, a přitom je to tak zajímavé a inspirativní místo. Další část publika se může účastnit soutěže, v rámci níž si vyzkouší svoje znalosti o jednotlivých inscenacích i našich hercích. A ti nejdovážlivější se na jeden večer stanou herci, nazkoušejí krátkou scénku, kterou posléze předvedou všem ostatním účastníkům. Program letošního speciálního večera bude velmi bohatý, rozdělený do několika sekcí, probíhat bude v celém divadle a může uspokojit opravdu všechny diváky. Budeme moc rádi, když se Noci divadel zúčastní co nejvíce diváků, kteří budou chtít zkusit něco nového, neobvyklého. A ti, co to znají, už vědí, že se vyplatí vystoupit ze své komfortní zóny a na jeden večer si tak trochu zařádit, zablnout, anebo aspoň něco nového dovědět.

Určitě přijďte, budeme se na vás těšit. JaU

PŘIJĎTE SI I VY TŘEBA PRÁVĚ S L. ŠPINEREM VYZKOUŠET, JAK SE DĚLÁ DIVADLO...

FOTO J. SEJKORA

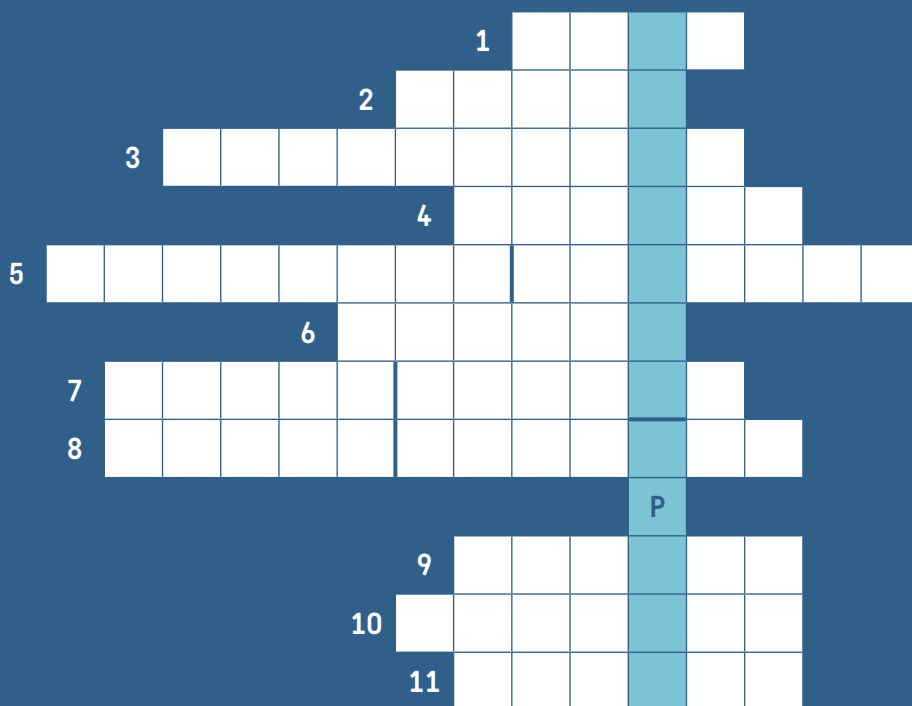
KŘÍŽOVKA s Veronikou Malou

Jedna z našich nejmladších hereček VERONIKA MALÁ je členkou souboru VČD něco málo přes pět let, takže už i ona nasbírala řadu hereckých zkušeností v podobě mnoha rolí různého charakteru a povahy. Když jsem ji požádala, aby se s vámi podělila o nějaký „jevištní“ zážitek, vzpomněla si na zájezd do Trutnova s představením Rasputin, v němž hrála na samém začátku svého pardubického angažmá fanatičku Kaťu Gusevovou.

„Odehrávala se zrovna scéna, ve které můj kolega Láďa Špiner coby Rasputin visel na kříži a já se svýjela pod ním. Láďa začal svůj monolog: „Bože! Promluv! I já jsem Tvůj syn! A hle, tvoje dcera plná hříchu! Dej mi znamení! Promluv!“ A přesně v tu chvíli se pomalu a v tichosti začala (viz tajenka). Chudák Láďa tam ještě pár minut požíval, než se podařilo technický problém vyřešit a jelo se dál.

Nebo to bylo znamení?! Každopádně já jsem se v tu chvíli na druhé straně náramně bavila.“

Co přesně se tehdy v trutnovském Uffu stalo se dozvíte, pokud správně doplníte jména Verunčiných nedávných i současných rolí. Při řešení vám opět pomohou fotografie na následující dvojstraně.

Svá řešení zasílejte do konce měsíce listopadu na adresu hlavackova@vcd.cz, 1. prosince z nich opět vylojujeme tři šťastlivce, které odměníme drobnými divadelními dárky. Správné řešení tajenky zářijové křížovky s Petrem Dohnalem znělo „nikde nikdo“. Výherkyním, paní Vladimíře Cudrákové, paní Marii Janské a paní Terezii Plašilové, srdečně gratulujeme!

AnH →

Eliška Jechová

další z nových tváří našeho divadla

E. JECHOVÁ

Se začátkem stávající divadelní sezóny přibýly do našeho souboru tři nové mladé tváře. Kristýna Hulcová, která v našem divadle pravidelně hostovala již několik let a o které jste si přečetli v rozhovoru Jany Uherové v zářijovém čísle Divadelního zpravodaje, Matěj Štrunc, o němž si přečtete příště, a ELIŠKA JECHOVÁ, se kterou vás seznámíme právě teď. Eliška pochází z nedalekého Nového Bydžova, je čerstvou absolventkou oboru činoherního herectví na brněnské JAMU a už na konci uplynulé sezóny u nás začala zkoušet v muzikálu Pekařova žena titulní roli v alternaci s hostující Alžbětou Trembeckou.

Eliško, jak se rozkoukáváš ve svém prvním divadelním angažmá, jak se ti u nás líbí?

V divadle se mi zatím líbí. Vážím si přístupu vedení. Umělecký soubor se jeví velmi sympaticky a přátelsky, za což jsem vděčná.

Vystudovala jsi činoherní herectví a první role, do které jsme tě obsadili, je Genevieve v muzikálu Pekařova žena. Dovedu si představit, že to mohla

být skutečně výzva. Jak se ti pracovalo a stále ještě pracuje na této roli?

Ano, byla to velká výzva. Když jsem šla poprvé na setkání s režisérem Petrem Gazdíkem, říkala jsem mu, že pravděpodobně nejsem tou, kterou do takové inscenace potřebuje. On si mě však chtěl přece jen přezkoušet a usoudil, že by to mohlo jít. Tak to tak nakonec dopadlo. Ale opravdu jsem si zpočátku moc nevěřila. Nepovažovala

jsem se za muzikálovou herečku. Nikdy mě vlastně ani nenapadlo, že bych něco takového dělala. Tedy ne, že bych neobdivovala muzikál, naopak. A právě proto. Teď už je to lepší. Dostala jsem také příležitost se toho víc naučit a více se otrkat. Takže ta zkušenost vlastně byla asi důležitá.

Když u nás v divadle poprvé padlo tvé jméno s tím, že posílíš soubor, ihned si na tebe

vzpomněla Romana Chvalová, říkal, že ti pomáhala s přípravou na JAMU. Jak došlo k tomuhle setkání?

To byl asi opravdu osud. (SMÍCH) Na střední jsem chodila na zpěv k Janě Knížkové, kterou považuji za jednoho z nejlepších lidí, které jsem kdy potkala. Ona v té době měla už dávno doktorát, ale ještě si dodělávala konzervatoř v Pardubicích. Tehdy jsem nevěděla o nikom, kdo by mi mohl pomoci s přípravou na přijímačky, a když jsem zvažovala přihlášení na JAMU, tak Janu napadla právě Romana. Vtipné je, že jsme občas zkoušely i tady v divadle. Ale tehdy ani jednu z nás nenapadlo, že spolu někdy budeme sdílet šatnu. (SMÍCH)

Maturovala jsi na nymburském Přírodovědném lyceu, jaké povolání jsi měla původně v plánu? A jak se přihodilo, že ses pak přihlásila na hereckou vysokou školu?

Měla jsem i takový nápad, že půjdu na Pražskou konzervatoř. Okolí mi to ale velmi rychle rozmluvilo. Také jsem se chtěla ještě více vzdělávat ve všeobecných znalostech a měla jsem trochu obavy, že konzervatoř by na mě byla už moc odborná. Tak jsem nakonec šla na Přírodovědné lyceum. Bavila mě biologie a fyzika, ale na tuto školu jsem šla hlavně proto, že jsem měla šiléné plány. Chtěla jsem jet do Afriky zachraňovat slony. Možná, že k tomu někdy dojde, ale s postupem času jsem si uvědomila, že je důležité začít od prostředí, které nám je nejbližší. Zachraňovat zvířata můžu i v České republice.

Má někdo z tvé rodiny něco společného s divadlem?

Nikdo z rodiny nikdy nestál na jevišti. Ale můj dědeček strávil v divadle v podstatě celý život. Od devíti let pomáhal osvětlovačům a potom se začal na plný úvazek věnovat zvukařině. Do toho pracoval i v rozhlasu.

Jak tvoji nejbližší reagovali na to, že ses rozhodla pro herectví?

↑ V ZÁKULISÍ DIVADLA S A. TREMBECKOU NA ZKOUŠCE MUZIKÁLU PEKAŘOVA ŽENA, FOTO J. FAUKNER

Když jsem šla na přijímačky, tak o tom nikdo nevěděl. Rekla jsem jim to, až když jsem byla na JAMU přijatá. Mamce bylo jasné, že názor už nejspíš nezměním. Nadšení nebyli, ale jelikož jsem byla dospělá, nijak dál to neřešili.

Máš nějakou vysněnou roli?

Vysněnou roli asi úplně ne, ale moc by se mi líbilo, kdybych si mohla zahrát nějakého superhrdina.

V jakém dramatickém žánru se jako herečka cítíš nejlépe?

Dříve to byla jednoznačně komedie, ale s postupem času tihnu spíš k dramatům. Je mi však stále blízké alternativní a pohybové divadlo a commedia dell'arte.

Ve tvém portfolio na školním webu se píše, že umíš žonglovat, ale hlavně mě jako uvedená dovednost zaujala akrobacie, dokonce vzdušná akrobacie – co si pod tím mám představit?

Nějakou dobu jsem se věnovala aerial hoop, tedy vzdušné akrobacii na kruhu. Většina lidí asi zná

především tanec na šálách a pole dance. Aerial hoop je méně obvyklý sport. Mně se ovšem líbí nejvíc. Na šály a pole dance jsem si zatím netroufla. Tohle sice asi není o moc jednodušší, ale je v tom podle mě obrovská ladnost a elegance, a hlavně nevím proč, ale na kruhu se z nějakého důvodu cítím bezpečněji než na šále či na tyči.

Co děláš mimo divadlo? A co tě baví? Všimla jsem si, že máš na sobě často zajímavý model oblečení – je třeba i to tvůj koníček? Jsem ráda kreativní a ráda vyrábím věci. K tomu pěstuji květiny a jsem hlavně pejskař. Baví mě originalita a praktičnost. Dříve jsem se oblékala docela extravagantně, nosila jsem barety, šperky a velmi často i podpatky. Je pravda, že jsem si hodně věcí šila sama, ale spíš takové doplňky. Teď už jsem pohodlnější.

Eliško, přeji ti hodně štěstí na jevišti i v osobním životě a těším se na další spolupráci. Zlom vaz!

AnH

Z DRAMATURGICKÉHO ARCHIVU

V listopadovém díle naší pravidelné rubriky mapující bohatý repertoár VČD se přeneseme zpět v čase o pět-
atřicet let – konkrétně do 28. listopadu 1987, kdy měla na našich prknech premiéru Shakespearova tragédie
ROMEO A JULIE. Předposlední pardubické uvedení této světoznámé hry inscenoval režisér **Michael Tarant**
(v angažmá VČD v letech 1986–91), který do titulních rolí obsadil **Josefa Vránu** a **Romanu Chvalovou** v alter-
naci s **Petrou Koželuhou**. (Jen připomeňme, že poslední zpracování s Josefem Pejchalem a Lucií Štěpánko-
vou v hlavních rolích u nás v roce 2004 režíroval Petr Novotný.)

Tarantovo moderní pojetí oblečené v kůži, s řetězy místo mečů, s živě hranou hudbou **Vladimíra Mišíka**
a **Petra Skoumala** a v novém překladu **Jiřího Joska** vyvolalo poměrně velký rozruch, a to nejen v Pardubicích.
Kontroverzní inscenace rozdělila publikum i kritiku, přesto byla několikanásobně oceněna na televizním
Festivalu aktualit a stala se i jeho vítězem!

RaS

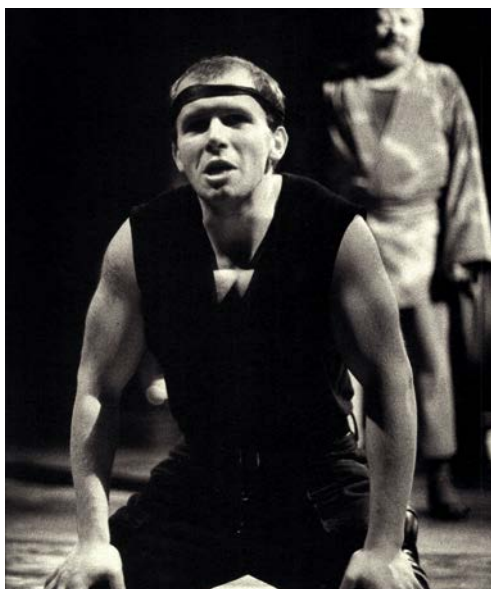
R. CHVALOVÁ (JULIE)

V. ČECH (MERKUCIO) A P. DOHNAL (BENVOLIO)

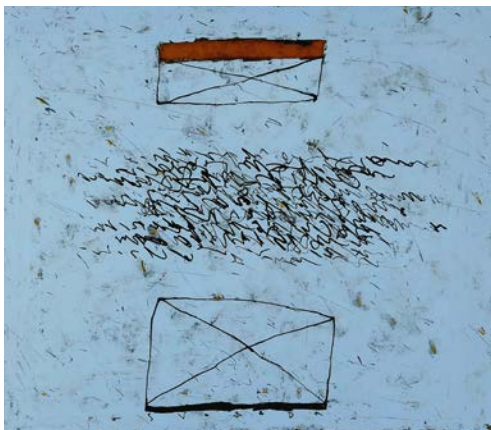
P. HÜBNER (KAPULET) A P. NOVOTNÝ (PARIS)

J. VRÁNA (ROMEO) A R. BARTONÍK (OTEC LORENZO) FOTO K. MEISTER

JAN SVOBODA

VERNISÁŽ
VE FOYER

Premiéru muzikálu *Makropulos* v sobotu 22. října doprovodila tradiční vernisáž, svou výstavu obrazů ve foyer zahájil malíř JAN SVOBODA, jehož díla budou zdobit divadelní galerii až do prosincové premiéry.

„Obraz jde udělat všelijak, akorát vymyslet ho, to fakt nejde.“

Jan Svoboda se narodil v roce 1957 v Novém Městě na Moravě. Po studiu na Stavební fakultě VUT Brno, kterou dokončil v roce 1981, pracoval v projekčních ústavech v Brně. Výtvarnou tvorbou se zabývá od počátku 80. let, nejprve při zaměstnání a od roku 1990 již naplno.

Jeho hlavním oborem je malba (akryl na plátně), příležitostně se věnuje i sochám, kresbě či nábytkovým solitérům. Motivy obrazů byly řadu let figury, předměty a symboly pojiřmané ve zkratce, archetypálně, s humorem. Kolem roku 2010 nastal ústup od konkrétních objektů a přechází ke geometrickým tvarům, čarám, bodům a křivkám. Dnes v jeho tvorbě dominují horizonty a barevné plochy.

Jan Svoboda je členem Umělecké besedy. Na svém kontě má více než 180 samostatných výstav (nejen v Čechách, ale i v zahraničí) a několik společných (především s Rostislavem Pospíšilem, Jindřichem Streitem či se synem Ondřejem Svobodou).

RaS

Výstava je prodejní. Blířší informace naleznete na www.malirsvoboda.cz.

Děti dětem zahrají SNĚHURKU

Mladé divadelní studio LAIK, působilé už téměř deset let při Východočeském divadle, nastudovalo další pohádku – tentokrát se nejmladší část souboru pustila do pohádky bratřů Grimmů **SNĚHURKA**. Známy příběh krásné Sněhurky, zlé macechy, sedmi trpaslíků a polibku, který všem změnil život, se svými svěřenci inscenoval vedoucí LAIKu **Zdeněk Rumpík**. První diváky naši začínající herci přivítají v neděli 20. listopadu v komorním prostoru Malé scény ve dvoře.

„Sněhurka si ve svém království žila šťastně a spokojeně, než však do jejího života vstoupila zlá macecha. Macecha se každý den vzhlířela v zrcadle a chtěla být stále jen obdivovaná, jenže zrcadlo nebylo jen tak obyčejné a jednoho dne roztočilo kolotoč plný dobrodružství. Sněhurka je z království vyhnána, cestou nectou se dostane do kouzelného lesa, kde žije sedm trpaslíků a spousta zvířátek,“ připomíná výchozí zápletku dramaturgyně LAIKu **Kristýna Plešková**.

Přijďte si se svými ratolestmi užít příjemné chvíle s milou pohádkou hranou s vervou a nadšením talentovanými členy Mladého divadelního studia LAIK. Vidět rozzářené oči všech dětí v sále – v hledišti i na jevišti – bude jistě nezapomenutelným zážitkem!

RaS

↓ Z. RUMPÍK S ČLENY LAIKU PŘI ZKOUŠENÍ SNĚHURKY, FOTO J. SEJKORA

SAMET V DIVADLE S PAMĚTÍ NÁRODA VÝCHODNÍ ČECHY

Východočeské divadlo navázalo spolupráci s Pamětí národa Východní Čechy, jejíž výsledkem je výstava **SAMET V DIVADLE** připomínající výročí Listopadu 1989. Fotografické panely ve vstupním foyer Městského divadla představí několik významných osobností pardubického „Sametu“ – jejich život, postoje, příběh... Vernisáž se uskuteční v pondělí 21. listopadu od 17 hodin.

Paměť národa Východní Čechy sídlí ve vzdělávacím centru v Machoňově pasáži, kde se ve sklepení nachází i interaktivní muzeum nové generace, které vás pomocí moderních technologií a skutečných příběhů vtáhne do minulosti. „Na začátku prohlídky si vyberete příběh, který budete v následujících devadesáti minutách sledovat, možná dokonce spoluprožívat. Pak už se necháte unášet vyprávěním pamětníka doplněným o projekce, netradiční efekty, rozšířenou realitu a interaktivní obrazovky. Díky jejich propojení zažijete mnohé! Můžete tak prožít druhou světovou válku s Jarynou Mlchovou, která díky objevu neznámé sloučeniny zachránila stovky židů. Nebo si necháte vyprávět osud generála Tomáše Sedláčka, který prošel snad všechna evropská druhoválečná bojiště,“ říká **Michal Bureš**, ředitel Paměti národa Východní Čechy.

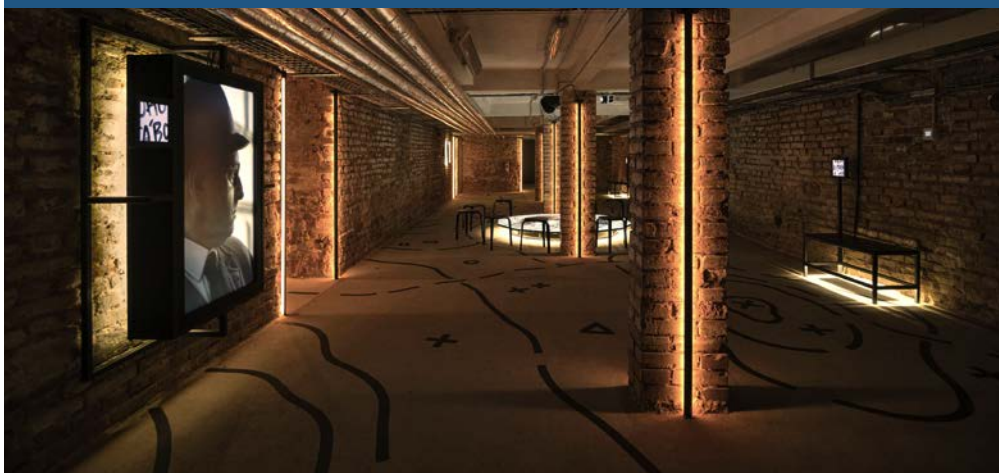
Díky moderní formě výstava baví i náctileté a je skvělým tipem na rodinný výlet. „Důležité je říct, že naše expozice až na výjimky nepracuje s fyzickými objekty. Nenajdete u nás žádnou vitrínu. Na začátku dostanete tablet, který se spolu se sluchátky stane vaším průvodcem celou expozicí. Pak už putujete po připravených zastávkách libreta: jednou se kocháte širokoúhlou projekcí, jindy na sebe necháváte působit

imersivní světelnou show či rozšířenou realitu. Vše ale není jen o projekcích – prohlédnout a vzít si do rukou lze i deníky a další předměty odkazující na vyprávěné příběhy,“ vysvětluje kurátor výstavy **Viktor Portel**.

Kromě pondělí a pátku je expozice přístupná každý den. Prohlídky začínají v přesně stanovených časech, trvají 90 minut a vstupenky lze zakoupit online na webových stránkách www.institut.pametnaroda.cz/pardubice.

„Paměť národa Východní Čechy samozřejmě kromě provozu muzea zachycuje vzpomínky dalších pamětníků z regionu, sestavuje výstavy, natáčí dokumenty, nabízí divadelní kroužek pro děti a mnoho dalšího. Od září letošního roku jsme také s každotýdenní pravidelností začali organizovat pondělní setkání od 18.30 hodin ve vzdělávacím centru v 1. patře nad expozicí institutu, kam zveme zajímavé hosty nejen z regionu a kde probíhají besedy, přednášky i autorská promítání dokumentů. Snažíme se pro Pardubáky připravit zajímavou nabídku, ze které si každý vybere,“ dodává **Michal Bureš**. RaS

Více informací na
www.postbellum.cz/pobocky/vychodni-cechy.

BAZÉNOVÁ ZASTŘEŠENÍ

○ Odolnost proti
klimatickým vlivům

○ Nejširší výběr modelů
zastřešení

TYPIZOVANÉ A INDIVIDUÁLNÍ
ROZMĚRY

KVALITNÍ
POLYKARBONÁTOVÉ VÝPLNĚ

ELEGANTNÍ
TVARY

POCTIVÉ
PROFILY

RYCHLÉ DODACÍ TERMÍNY ○ LOŇSKÉ NIŽŠÍ CENY

PRODLOUŽENÍ
KOUPAČÍ SEZÓN

UDRŽÍ TEPLOTU
VODY

POCHOZÍ
KOLEJNICE

UZAMYKATELNÉ
SEGMENTY

Showroom Praha, Rohanské nábřeží 15, Praha 8, tel.: +420 734 391 529
Showroom Orel u Chrudimi, Orel 18, okr. Slatiňany, tel.: +420 603 565 510
www.alukov.cz

Alukov®
DOTVÁŘÍME DOMOV...

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
☎ 466 616 411 WWW.VCD.CZ
f FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
PONĚLÍ–ÚTERÝ 10:00–18:00
STŘEDA–ČTVRTEK 10:00–17:00
PÁTEK ZAVŘENO
☎ 466 616 432 ☎ 466 616 402
✉ OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
☎ 466 616 430

HROMADNÉ OBJEDNÁVKY
LENKA HRONOVÁ ☎ 725 986 767
✉ HRONOVA@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 16:00–17:00
☎ 466 616 423 ☎ 602 405 379

DIVADELNÍ KLUB ☎ 602 528 752
PONĚLÍ–ČTVRTEK 11:00–23:00
PÁTEK 11:00–00:00
SOBOTA 16:00–00:00
NEDĚLE 16:00–22:00

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP OPATOVICKÁ
ENERGIE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

PARTNEŘI VČD

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ LISTOPAD 2022 PŘIPRAVIL: R. SMETANA DESIGN: A. HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: M. SIKOROVÁ A A. POSTLER, KALIFORNSKÁ MLHA, FOTO P. ŠEDIVÝ